

φ 127

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Χ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ.

Αρχιμάρτυρς Εφρασίμωτς

[Τὸ Ἑλληνικὸν Λύκειον κεῖται κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀγίας Εἰρήνης καὶ Ἀθηνᾶς ἐν τῇ οἰκίᾳ κ. Χ. Παπαδάκη, πρὸν Πρωτοδικεῖω].

~~1877~~

709

KANONIZMOZ

TOE BIVINKKE VAKKOE

EXALTEVAOY

Agrippas EptadimtyS

Its purpose is to give a more complete and accurate account of the life and work of the apostle Paul, and to show the influence of his teaching on the early Church.

ΤΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Απο τῶν χρόνων τοῦ Ξενοφῶντος καὶ τοῦ Πλουτάρχου μέχρι σήμερον ἐνασχολεῖ τοὺς φιλοσοφοῦντας τὸ ζήτημα ὁποῖα τις ἀγωγὴ εἶναι διὰ τοὺς νέους προτιμητέα: ἢ ἐπὶ τὴν πατρικὴν στέγην ἢ ἢ ἐν δημοσίοις διδασκαλείοις παρεχομένη;

Τὰ ὑπὲρ ἑκατέρας τούτων ἐπιχειρήματα εἶναι πολλά καὶ τοιαῦτα, ὥστε ἡ πλάστιγξ μένει ἀμφιρρεπῆς μεταξὺ τῶν δύο.

Οὕτω, λόγου χάριν, ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι: ὁ κατ' οἶκον ἐκπαιδευόμενος ὑπὸ ἰδιαιτέρων διδασκάλων δυναμένων νὰ προσαρμόσωσι τὸ εἶδος καὶ τὸν βαθμὸν τῆς διδασκαλίας εἰς τοῦ μαθητοῦ τὴν δεξιότητα, μανθάνει ἀσυγκρίτως περισσότερα γράμματα τοῦ φοιτητῶντος εἰς πολυπληθῆ σχολεῖα, ἐνθα ἐπὶ πολλῶν διανεμομένη ἐλαττοῦται ἡ ἐπιτήρησις, ἀδύνατος δὲ ἀποβαίνει ἢ εἰς ἑκάστου παιδὸς τὴν διαγνωστικὴν ἰδιο-

συγκρασίαν ανάλογος προσαρμογή τῆς πνευματικῆς διαίτης.

Ἐτερον οὐχὶ τούτου μικρότερον τῆς κατ' οἶκον παιδεύσεως πλεονέκτημα εἶναι ὅτι, ὁ παῖς μετὰ μόνων τῶν γονέων, τῶν διδασκάλων καὶ ἐκλεκτῶν συντρόφων συναναστρεφόμενος μένει ἀμίαντος ἀπὸ τῆς πρωΐμου ἐκείνης διαφθορᾶς, ἣτις εἶναι δυστυχῶς ἀχώριστον παρακολούθημα πάσης πολυαρίθμου ἀνθρωπίνων ὄντων, ἔστω καὶ ἀνήθων, ὁμηγύρεως.

Τῶν ἀνωτέρω δὺν ὑπὲρ τῆς οἰκιακῆς παιδεύσεως ἐπιχειρημάτων ἀδύνατον ν' ἀμφισβητηθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ βᾶρος. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως αὕτη παριστᾶ καὶ μειονεκτήματα οὐχ ἥττον τῶν προτερημάτων αὐτῆς καταφανῆ, μέγιστον δὲ πάντων τὸ ἐξῆς.

Ὁ ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς ἥβης διηνεκῶς ὑπὸ τὴν πατρικὴν πτέρυγα ἀναπαυθεὶς νεανίσκος, ὁ νυχθημερὸν περιβαλλόμενος ὑπὸ τῆς φιλοστοργίας τῶν γονέων καὶ τῆς προθυμίας ἰδιαιτέρων διδασκάλων, μεταβαίνει ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἰς τὴν νεότητα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης πείρας τῶν παντοίων προσκομμάτων καὶ ἀκανθῶν, πρὸς τὰ ὅποια εἶναι προωρισμένος ὁ κοινωνικὸς ἄνθρωπος γὰρ παλαίη. Ὁ τοιαύτης τυχὼν ἀγωγῆς ὁμοιάζει πρὸς ἄνθος ὑελοφράκτου φυτοκομείου ἐπιμελῶς ἀπὸ φύχους, καύσωνος, ἀνέμων καὶ κονιορτοῦ προφυλαχθὲν, καὶ ὠραῖον ἀληθῶς διὰ διηνεκοῦς ἐπιμελείας καὶ τέχνης καταστάν, ὅπερ ὅμως, ἅμα στερηθῇ τῶν τοιούτων, ἀδυνατεῖ ν' ἀντίσχη εἰς τὴν ὀριμύτητα καὶ τὰς μεταβολὰς τῆς ἔξω ἀτμοσφαιρας.

Ἐν ἄλλοις λόγοις, ἢ κατ' οἶκον ἀνατροφή ἀναπτύσσει μὲν τὴν διάνοιαν, καὶ περιφρουρεῖ τὰ ἤθη τοῦ παιδός, ἀλλ' ἐλάχιστα συντείνει πρὸς ἔγκαιρον μόρφωσιν ἀνδρικοῦ χαρακτήρος, οὐχ ἥττον τῆς μαθήσεως ἀναγκαίου πρὸς τὸν μέλλοντα νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ στάδιον τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Ὁ παῖς ἀπ' ἐναντίας ὁ ἀνατραφεὶς ἐν τῷ μέσῳ παντοίων ὀμηλικῶν, οὔτε ἐκ φιλοστοργίας οὔτε ἐξ οἰασιδῆποτε ὑποχρεώσεως αἰείποτε προθύμων νὰ τὸν περιποιῶνται ἢ καὶ νὰ φεῖδωνται αὐτοῦ, λαμβάνει ἔγκαιρως πεῖραν τοῦ κόσμου οἷος πράγματι οὗτος εἶναι, οὐχὶ δηλ. εὐωχία ὑπὸ ἀκοιμήτου παρασκευαζομένη πατρικῆς μερίμνης, ἀλλὰ παλαίστρα ἐν ἣ ἕκαστος πρέπει δι' ἀγῶνων νὰ κατακτήσῃται τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Συνοφίζοντες τὰ ἀνωτέρω δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἢ μὲν κατ' οἶκον ἀγωγή εἶναι ἢ μᾶλλον συντελεστικὴ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας, ἢ δὲ δημοσία παρασκευάζει κάλλιον τοὺς νέους εἰς τὸν μέλλοντα αὐτοῖς κοινωνικὸν ἀγῶνα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπόμενον ἦτο οἱ περὶ τὴν ἀγωγήν τοῦ νέου διατρέβοντες νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀνεύρεσιν συστήματος συνδυάζοντος τὰ καλὰ καὶ ἐκ ποδῶν ποιοῦντος κατὰ τὸ δυνατόν ἑκατέρου τῶν ἀνωτέρων δύο τὰ μειονεκτήματα.

Πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ μέθοδος, καθ' ἣν ὁ νέος ἤθελε μαθάνει ὅσα κατ' οἶκον γράμματα καὶ χρηστότητα, συγχρόνως δὲ ἤθελε προφυλλάττεσθαι ἀπὸ τῆς ἐκθηλυνούσης τὸν χαρακτήρα ὑπερβολῆς τῶν μητρικῶν φροντίδων.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἔλυσαν εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι ἐπιτυχῶς οἱ λαοὶ τῆς Σαξωνικῆς φυλῆς, συνιστῶντες ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, ἐν οἷς ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδῶν, περιορισμένος, ὦν, ἐπιτρέπει τὴν ἀρκοῦσαν ἐκάστῳ αὐτῶν ἠθικὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὴν παροχὴν τῆς καταλληλοτέρας πρὸς τὰς διανοητικὰς δυνάμεις τοῦ διδασκαλίου, ἐν ᾧ ἀφ' ἐτέρου ἢ κοινὴ συμβίωσις προαλείπει τοὺς παῖδας κατὰ τῶν δυσχερειῶν τοῦ κοινωνικοῦ βίου, διδάσκουσα αὐτοὺς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ὅτι ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ὁμοίων τῶν δὲν παρέχονται δωρεὰν ὡς ἡ τῶν γονέων, ἀλλὰ πρέπει διὰ κόπου καὶ ἀγῶνων νὰ κατακτηθῶσιν.

Ἐκ τῶν τοιούτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων πρὸς μὲν τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν ἄριστα ἀνεδείχθησαν τὰ τῶν Γερμανῶν, πρὸς μόρφωσιν ὅμως ἀνδρὸς καὶ πολίτου πολὺ ὑπερέχουσι τούτων τὰ τῶν Ἀγγλῶν, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ ἐν Ἀμερικῇ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέρχεται ὁ νέος φέρων ἠθικὴν πανοπλίαν πλήρη καὶ ἱκανὴν ν' ἀντιστῇ εἰς τὰς συγκρούσεις τοῦ βιωτικοῦ ἀγῶνος.

Πλὴν τῶν γραμμάτων ὁ νέος Ἀμερικανὸς ἐδιδάχθη νὰ μὴ περιμένῃ τι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὔτε παρὰ τοῦ γονέως οὔτε παρὰ τοῦ κράτους, ἀλλὰ μόνον παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἑαυτοῦ. Κατὰ πόσον δὲ ἡ γνῶσις αὕτη συντείνει εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τε ἀτόμου καὶ τῆς πολιτείας ἀποδεικνύουσιν ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ τεραστία ἠθική τε καὶ ὑλικὴ πρόοδος τοῦ νεαροῦ ἐκείνου κράτους.

Τοιαύτης τυχῶν ὁ ὑποφαινόμενος ἐν Ἀμερικῇ ἀγωγῆς καὶ ταύτην νομίζων ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην κα-

τάλληλον πρὸς μὀρφωσιν τοῦ νεωτέρου Ἑλληνοσ, τοῦ δια τῆσ βοηθείασ μόνου τοῦ Θεοῦ καὶ ἑαυτοῦ ἔχοντοσ μεγάλην ἐν Ἀνατολῇ ἀποστολήν νὰ ἐκπληρώσῃ, ἔσπευσε νὰ μεταφυτεύσῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νέου κόσμου εἰσ τὴν πατρώαν γῆν, ἰδρύσασ πρὸ τεσσαρακονταετίας περίπου ἤδη ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου τὸ **ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ**.

Ἄν ἀληθεύῃ ὅτι τὸ δένδρον κρίνεται ἐκ τῶν καρπῶν, καὶ ἂν δὲν ἦτο ἐλάττωμα ἢ περιαιτολογία, ὁ ἰδρυτῆσ τοῦ **ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ** πλείστουσ ἠδύνατο νὰ ἐπιδείξῃ τῆσ τοιαύτησ καλλιιεργείασ ἀγαθοῦσ καρποῦσ, ἦτοι ἀρχαίουσ μαθητάσ του ἐπιζήλουσ κατέχοντασ θέσεισ καὶ διαπρέποντασ ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ, πάντασ δὲ ἀνεξαιρέτωσ αὐτάρχεισ πολίτασ καὶ ὑλικῶσ ἀνεξαρτήτουσ ἀπὸ τῆσ πολιτείας.

Τὴν τοιαύτην ἀκμὴν τοῦ Λυκείου διέκοψεν ἡ μετάβασισ τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτοῦ εἰσ Ἀμερικὴν ἀποσταλέντοσ ἐκεῖσε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἐκθρεψάντων αὐτὸν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ ἐξεγεροθέντοσ ἐν Ἡπειρῷ καὶ Θεσσαλίᾳ Ἑλληνισμοῦ, καὶ πλείσται ἐκτοτε ἀποδημίαι καὶ περιπλοκαί.

Ἀπαλλαγείσ τέλος τούτων καὶ κατασκηνώσασ ὀριστικῶσ ἐν Ἀθήναισ, ἀπεφάσισε νὰ ἀφιερῶσῃ τὴν αὐξήσασαν πεῖράν του καὶ τὰ ἀπομένοντα αὐτῷ ἔτη εἰσ τὸ πρῶην ἔργον τῆσ Παιδαγωγίας κατὰ τὸ τελεσφορῆσαν ἤδη ἐν Σύρῳ ἀμερικανικὸν σύστημα, τὸ παραλλήλωσ πρὸσ τὰ γράμματα τιθέμενον τὴν ἔγκαιρον μὀρφωσιν Ἀγθρικοῦ χαρακτῆροσ Ἑλληνοπρεποῦσ.

Ἡ παραδοχὴ μαθητῶν οἰκοτρόφων ἄρχεται ἀπὸ τοῦδε, τῶν δὲ ἕξωθεν φοιτῶντων θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Τὰ διδαχθησόμενα μαθήματα ἔσονται τὰ συνήθη ἐγκύκλια, πλὴν δὲ τούτου ἐντελεστέρα διδασκαλία τῶν νεωτέρων γλωσσῶν καὶ μάλιστα τῆς ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς.

Τὰ δὲ καθ' ἕκαστα θέλουσιν ὀρισθῆ διὰ κανονισμοῦ προσεχῶς ἐκδοθησομένου.

Οἱ ἐκτιμῶντες τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐπιθυμοῦντες τὰ προσφιλεῖς αὐτῶν τέκνα νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Λύκειον παρακαλοῦνται ἐγκαίρως νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν ὑποφαινόμενον τὴν ἐπιθυμίαν των— ἐγγράφως ἢ προφορικῶς.

Τὰ ἐξῆς δύο ἐπίσημα ἔγγραφα ἀντιγράφοντες δημοσιεύομεν, ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ κατάλογον ὀνομάτων διακεκριμένων ἀνδρῶν πρὸς οὓς παραπέμπομεν διὰ πληροφίας τοὺς γονεῖς, οἵτινες φροντίζουν διὰ τὴν χρηστὴν ἀνατροφὴν καὶ κατάλληλον ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων των, καὶ οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν καὶ ἄλλων μαρτυρίας.

Πρωτ. 751.

Διεκπ. 506.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πρὸς τὸν κύριον Χρῆστον Εὐαγγελίδην Διευθυντὴν
τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει Ἑλληνικοῦ Λυκείου.

Ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ Ἐρμουπόλεως πληροφορηθεῖσα, ὅτι μέλλετε προσωρινῶς ν' ἀποδημήσητε ἐκ τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ τοῦ φιλέλληνος καὶ πεφωτισμένου ἔθνους τῶν Ἀγγλαμερικανῶν, σπεύδει δι' ἐμοῦ, κύριε, ὡς δημότην Ἐρμουπόλεως καὶ ἓνα τῶν Διευθυντῶν τῶν ἐν αὐτῇ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων νὰ ἐκφράσῃ πρὸς ὑμᾶς τὴν πλήρη αὐτῆς εὐαρέσκειαν, διὰ τὴν ὁποίαν παρέσχετε ὠφέλειαν καθ' ὅλον τὸ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐνταῦθα ἐλεύσεώς σας, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 διάστημα. Παραδίδοντες κατ' ἀρχὰς ἰδιωτικῶς, ἀκολούθως δὲ συνεστήσατε τὸ Ἑλληνικὸν Λύκειον, ὅπερ παρήγαγεν ἀρίστους καρπούς, διότι διδάσκετε ἐν αὐτῷ, ἰδίως, τὴν Ἀρετὴν καὶ τὴν Ἀλήθειαν, βάσιν πάσης ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ ἐκπαιδευτήριον ὑμῶν ἐγένετο ὠφέλιμον οὐ μόνον εἰς τοὺς παῖδας τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι γονέων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τῇ δούλῃ καὶ ἀλλαχόθεν.

Ἐπαινεῖ δὲ ἡ Δημοτικὴ αὕτη ἀρχὴ καὶ τὰ φιλόπρωπα ὑμῶν αἰσθήματα, δι' ὧν καὶ πολλοὺς τῶν ἐν

τῷ Λυκείῳ οἰκοτρόφων Παίδων περιεθάλψατε ὡς ἀ-
πόρους, ἄμισθον παρέχοντες αὐτοῖς τὴν διδασκαλίαν
καὶ τὴν τροφήν.

Τούτων πάντων ἔνεκεν ἐκρίναμεν δίκαιον γὰρ ἐφο-
διάσωμεν ὑμᾶς διὰ τοῦ παρόντος εὐχαριστηρίου μας,
εἰς ἔνδειξιν τῶν πρὸς τὸν δῆμον καὶ τὴν πάτριον ἐν
γένει ἐκπαίδευσιν ὑπηρεσιῶν σας.

Σὰς ἐγκλείομεν δὲ καὶ τὴν ὁποίαν ἐζητήσατε ση-
μείωσιν τῶν παρὰ τοῦ Δήμου δαπανωμένων κατ' ἔτος
ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἄλλων ἀγαθοεργῶν πρά-
ξεων.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 8 Ἀπριλίου 1854.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος
Α. ΔΑΜΑΛΑΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργεῖον.

Πιστοποιεῖ ὅτι,

Ὁ κύριος Χ. Εὐαγγελίδης, καθιδρυτῆς τοῦ ἐν Σύ-
ρῳ ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος, ὀνομαζομένου, «Ἑλ-
ληνικὸν Λύκειον», ἔδειξε καὶ δεικνύει ὁσημέραι ἀκά-
ματον ζῆλον καὶ ἀδιάλειπτον μέριμναν ὑπὲρ τῆς ἠθι-
κῆς καὶ διανοητικῆς προόδου τῶν εἰς αὐτὸ φοιτῶντων

νέων, καὶ αὐτὸς διδάσκων καὶ ἠθοποιῶν τὴν νεολαίαν, καὶ ἄλλους δοκίμους λογίους ἄνδρας εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον βοηθοὺς καὶ συνεργάτας παραλαμβάνων· ἐλευθέριος δ' ἐφάνη πάντοτε περὶ τὰς δαπάνας, ὡσάκις ἐπρόκειτο περὶ ἀντικειμένου συμβάλλοντος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σπουδαστῶν τοῦ Λυκείου.

Ὅθεν ὁμολογοῦντες ταῦτα περὶ τοῦ κυρίου Εὐαγγελίδου, τοῦ ἄριστα συμπράττοντος διὰ τοῦ ἰδίου καταστήματος εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἐγκυκλίου Παιδείας παρὰ τοῖς ὁμοεθνεσιν αὐτοῦ, ἀπονέμομεν πρὸς αὐτὸν ἐπ' αὐτοῖς τὸν πρέποντα ἔπαινον καὶ τὰς ἐνθέρμους ἡμῶν εὐχαριστίας.

Ἀθήνησι τῇ 26 Μαρτίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτ.λ. Ὑπουργός

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Μ. Καλλιφρονᾶς.

Ὁ δὲ αἰμίμητος Γυμνασιάρχης Σύρου Γ. Σερούτιος ἀποφαίνεται ἐν δύο διαφόροις ἐπιλλαις του ὡς ἐξῆς.

Ἀρρεναγωγείου πρότυπον παράδειγμα ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ ἐνταῦθα Λύκειον τοῦ Κυρίου Χ. Εὐαγγελίδου, ὅπου τινὲς τῶν μαθητῶν, μαθηταὶ ὄντες πρότερον τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Γυμνασίου, καὶ ὡς ἀπολωλότα πρόβατα θεωρούμενοι, θαυμάζονται τὴν σήμερον παραδόξως κατὰ τὴν διανοητικὴν Πρόοδον καὶ τὴν ἠθικὴν.

Καὶ πάλιν. Περίτρανα καὶ πειστήρια παραδείγματα ἔχομεν τὸ ἐνταῦθα Λύκειον τοῦ Κυρίου Χ. Εὐαγγελίδου.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ.

Οἱ μαθηταὶ τῶν προκαταρκτικῶν τμημάτων θέλουσι πληρῶναι ἀνὰ δέκα [10] φράγκα κατὰ μῆνα.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Α' τάξεως τοῦ Ἐλ. Σχολείου ἀνὰ 15

» » Β' » » » 20

» » Γ' » » » 30

Οἱ δὲ μαθηταὶ οἵασδήποτε γυμνασιακῆς τάξ. » 50

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΤΡΟΦΩΝ.

Οἱ οἰκότροφοι θέλουσι πληρῶναι ἀνὰ φρ. 150 κατὰ μῆνα.

Μαθηταὶ δὲ κατωτέρας τῶν δέκα ἐτῶν ἡλικίας γίνονται δεκτοὶ ἐν τῷ Λυκείῳ ἐπὶ μηνιαία πληρωμῇ δραχμῶν νέων ἑκατόν.

Τὰ δίδακτρα εἶναι ὑποχρεωτικὰ δι' ἐν ὁλόκληρον ἔτος.

Ἐκαστος οἰκότροφος ὀφείλει νὰ ἔχη τὰ ἀπαιτούμενα ἐνδύματα, τὰ πρὸς ὕπνον χρήσιμα καὶ τὰ πρὸς μελέτην βιβλία, χάρτην καὶ γραφίδα.

Τὰ ἔξοδα τῶν Ἰατρῶν καὶ φαρμάκων εἶναι πρὸς βάρος τῶν γονέων.

Οἱ ἔξωθεν μὲν φοιτῶντες μαθηταὶ ἐπιθυμοῦντες δὲ

νά διημερεύωσιν ἐν τῷ καταστήματι θέλουσι πληρῶ-
νει ἀνάλογόν τι χρηματικὸν ποσόν.

Ἀπαξάπαντες οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ὑπόκεισθαι ἄ-
νευ οὐδεμιᾶς χάριτος εἰς τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ Λυκείου οὔτινος ἢ θεμελιώδης βάσις ἔσται : Ἀ-
γάπη, Ἀλήθεια, Ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἐπὶ τοῖς ἀμαρτή-
μασι Μετάνοια.

Μαθήματα θέλουσι διδάσκεσθαι ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ
προγράμματος τοῦ Ὑπουργείου διαταττόμενα.

Ἡ διδασκαλία τῆς Γαλλικῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς α'.
τάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, ἡ δὲ τῆς Ἀγγλι-
κῆς ἀπὸ τῆς νηπιακῆς· αἱ δὲ λοιπαὶ γλῶσσαι διδά-
σκονται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν μα-
θητῶν αἰτήσει τῶν γονέων αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1877.

Χ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΩΝ

ΠΑΡ' ὧν ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΑΚΡΙΒΕΣΤΕΡΟΝ ΝΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΤΑΙ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ».

Φίλιππος Ἰωάννου.

Λέων Μελάς.

Ἀριστείδης Οἰκονόμος.

- Ἀχιλλεύς Κατακουζηνός.
Ν. Πήλικας.
Γεώργιος Μακκάς.
Ν. Δαμαλάς.
Ε. Ῥηγάδης.
Εἰρ. Ἀσώπιος.
Μ. Λεβίδης.
Ἐμμ. Κόκκινος.
Μιχαὴλ Καραμάνος.
Ξ. Ψαράς.
Ἰούλιος Ἐνιγγ.
Ἄλ. Χ. Πέτρος.
Γρηγ. Μ. Μαυρομαράς.
Α. Βουγιούκας
Κ. Δ. Χατζίσκος.
Α. Ῥουσόπουλος.
Ε. Σῆμος.
Α. Καυτανζόγλους.
Ἡλίας Παπαηλιόπουλος.

Δ.Ι.Β.Μ.

Αρχιεπισκοπῆς Ἑφτανηώτιδος

Δ.Ι.Μ.

Αρχαίας Εφταλήτης